

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

V. Varia Dubia circa Indulgentias breviter solvuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

liter pro Defunctis applicatas, facilius admittere pro illis, qui in vita fuere studiosi Indulgentiarum, ac ferventiùs memores piarum Animarum; id tamen de Indulgentijs pro hac determinata Anima applicatis (secundùm legem Dei ordinariam) non videtur dicendum. Ad D. Augustinum potest responderi eodem modo: nisi dicere velis, Sanctum Doctorem ita locutum fuisse ad excludendum valde malos, sive decedentes in statu peccati mortalis, qui dum vixerunt, ob statum suum peccaminosum non promeruerunt, ut Indulgentiæ atque Suffragia Fidelium sibi post mortem prodesent.

Cur diversæ
Indulgentiæ pro eadem Anima
applicentur?

47. Ad ultimum dicitur, diversas Indulgentias pro una eademque Anima meritò applicari: tum quia non constat, an Indulgentia pro tali Defuncto hic & nunc ritè obrenta sit, & nulla ex conditionibus ad ejus validitatem requisitis defuerit, v. g. justa causa concedendi tales Indulgentias, celebratio numeri Missarum pro valore Altaris Privilegiati præscriptarum, &c. Tum quia ignoratur, utrùm non ob peculiarem causam Deus voluerit respectu talis Animæ exceptionem quandam facere à lege sua ordinaria, ipsique pro nunc, juxta inscrutabilia judicia sua, negare fructum Indulgentiarum sibi applicatarum. Tum tandem, quia allata nostra responsio est quidem probabilior, atque communior inter Theologos, sed non omninò certa; ac proinde meritò pro iisdem Animabus reiterantur Suffragia, Missæ Sacrificia, atque Indulgentiæ. *Meliùs enim supererunt ista eis, quibus non obsunt, quam eis deerunt, quibus profunt, ut loquitur D. Augustinus, relatus cit. 6. Non estimemus. 13. q. 2.*

Q U Æ S T I O V.

Varia Dubia circa Indulgentias breviter solvuntur.

Ad lucrandas Indulgentias, an sit necessaria Confessio?

48. **Q**uæritur I. Utrùm ad lucrandas Indulgentias semper sit necessaria Confessio Sacramentalis? Resp. I. Si in concessione Indulgentiarum non expresse præscribatur Confessio, certum est, eam non requiri actualiter; sed sufficere, ut Indulgentiam lucraturus existat in statu gratiæ, aut præmittat contritionem perfectam de peccato mortali, si quod habuerit.

49. Resp. II. Quando Confessio in forma Indulgentiarum præscribitur, utpurà si dicatur, *præmissa, aut facta Confessione*; & lucraturus Indulgentiam habet peccatum mortale, non sufficit sola contritio, sed requiritur actualis Confessio ad eius consecutionem. Ita satis communis Theologorum; quia Confessio actualis tunc censetur esse conditio necessariò requisita per Breve Indulgentiarum ad earum effectum, seu consecutionem.

50. Resp. III. Qando Confessio quidem in forma Indulgentiæ præscribitur, tamen Indulgentiam lucraturus nullum habet peccatum mortale, sed sola venialia, licet tutius & consultius sit, facere Confessionem de solis venialibus; nihilominus satis probabile est, tunc non requiri Confessionem actualem, nisi in forma Indulgentiæ expressè requiratur Confessio etiam de solis venialibus. Ita Suarez *disp. 52. sect. 3. n. 5.* Herincx *cit. disp. 4. num. 80.* & alij passim. Ratio est: quia, etiamsi Confessio requiratur, id intelligendum est, quando poenitens habet conscientiam peccati mortalis: nam Confessio peccatorum simpliciter prolata, intelligitur in SS. Canonibus de Confessione mortalium; prout in simili patet ex præcepto annuæ Confessionis, ad quam (b) nemo obligatur, nisi habeat remorsum peccati mortalis. *Ac. (b) Ut dictum Tract. 10. Dist. 3. n. 13.* tanquam certius medium acquirendi gratiam justificationis; vel tanquam necessaria ad Communionem in habentibus peccatum mortale, quæ simul frequenter præscribitur.

51. Quæritur II. An unica Confessio, & Communio, sufficiat ad lucrandas plures Indulgentias, eodem die diversis Ecclesijs concessas? Resp. affirmativè; estque certa, & communis Doctorum sententia. Imò hoc idem dicendum erit, quamvis secunda Indulgentia non eadem die, sed sequenti (dummodo quis perseveret in statu gratiæ, ut rectè limitat Bassæus *¶. Indulgentia. num. 2.*) vel intra debitam distantiam occurrat. Lugo *disp. 27. de Pœnit. sect. 6. n. 93.* & alij. Quia Confessio, & Communio, non videntur exigì directè, sed solùm præsuppositivè, ad majorem dispositionem subjecti ob finem intentum, ut proximè dictum.

52. Porro, quantum se extendat ly, *vel intra debitam distantiam*, non omninò conveniant Doctores. Et quidem, ut taceantur dies pauciores, Portel *in Dubijs Regular. ¶. Indulgentia. 11. n. 1.* post Comitolum, & Bonagratia Habsensis *in Summula Quæstio-*

Quid, si quis habeat sola peccata venialia?

Ut dictum Tract. 10. Dist. 3. n. 13.

Unica Confessio, & Communio, an sufficiat pro pluribus Indulgentijs?

Quanto tempore possit præcedere?

num Regularium, & Indulgentia, n. 225. post Bassæum extendit hoc ad quatuor dies, dummodò quis de novo mortaliter non peccaverit. Deinde Gobat *tract. 3. Quinary, n. 181.* censet, non solum allatam doctrinam procedere, quando sequenti die occurrit altera Indulgentia; sed insuper arbitratur, quòd si quis primo die Augusti susceperit Sacramentum Confessionis, & Communionis, possit die sextâ ejusdem Mensis absque nova Confessione & Communione lucrari Indulgentiam, quæ omnibus confessis, & communicatis, illo die proponitur; eò quòd hic verè possit dici esse confessus, & communicatus.

An eodem opere, v. g. oratione, possint obtineri plures Indulgentiæ?

53. Quæritur III. An eodem opere, v. g. unicâ oratione, possit quis lucrari plures Indulgentias diversis vijs concessas? Ut si quis eodem die plures Indulgentias diversis Granis benedictis concessas lucrari intendat, quarum aliquam pro se, alias pro Defunctis applicare velit, an isteneatur ad hunc finem consequendum opera præscripta, v. g. preces, iterare? Et quidem de Confessione, & Sacra Communione, jam patet ex proximè dictis: Verùm de alijs operibus ad Indulgentiarum consecutionem præscriptis loquendo,

Sententia negativa probatur.

54. Resp. Eodem opere non possunt diversæ Indulgentiæ lucrari, nisi forsan illæ essent per modum unius. Ita Lugo *loc. cit. num. 90. & seqq.* post Suarez, & alios, Mastrius *n. 65.* Herincx *num. 82.* & alij. Ratio est: quia ad singulas illas Indulgentias requiritur causa propria, & diversa; simulque oratio directè præscribitur pro singulis Indulgentijs, & consequenter oportet eam reiterare.

Sed finita, cur.

55. Additur tamen, nisi forsan illæ concessæ essent per modum unius: ut cum visitanti talem Ecclesiam, conceduntur Indulgentiæ omnium Ecclesiarum Urbis. Tunc enim per unicum actum, seu unam visitationem, possunt omnes Indulgentiæ illæ lucrari; pro ut satis indicat ipsamet formula talis concessionis.

An eodem Indulgentia possit sæpius obtineri repetito opere?

56. Quæritur IV. An possit obtineri sæpius eadem Indulgentia repetito opere injuncto: ut si visitantibus talem Ecclesiam concedatur Indulgentia, & quis eam ter visitet, an toties lucratur Indulgentiam? Resp. I. Si ejusmodi Indulgentia sit concessa in perpetuum, & opus injunctum repetatur distinctis diebus, toties acquiritur Indulgentia, quoties illud persolvitur. Ita certa, & communis; nam id satis convincit formula dictæ concessionis.

57. Resp. II. Quòd si Indulgentia concedatur pro certo duntaxat die, & opus pium sæpius intra eundem diem repetatur, non nisi semel Indulgentia plenaria eodem die lucrari potest. Hæc responsio est quidem contra non paucos anteriores Auctores (quorum sententia circa Indulgentias non plenarias necdum videtur rejecta) sed defactò indubitanter tenenda, ob Decretum Sac. Congregationis circa Indulgentias editum, ac per Innocentium XI. die 7. Martij 1678. approbatum, & inviolatè servari jussum; ubi §. fin. declaratur, *semel duntaxat in die plenariam Indulgentiam in certos dies Ecclesiam visitantibus concessam, vel aliud pium opus peragentibus, lucriferi.* Ita sonat Decretum.

58. Nec obstat pia praxis Fidelium, sæpius intra eundem diem opus præscriptum, v. g. orationem, aut Ecclesiæ visitationem, peragentium. Nam hoc fit ad certius & securius lucranda Indulgentiam plenariam: si enim quis primâ vice opera præscripta defectuose peregerit, adeò ut Indulgentiam per ea non fuerit meritus, lucrabitur ipsam, si eadem opera iterum, & sine defectu, intra debitum tempus obeat. Gobat *tract. 4. Quinarius, n. 203.* post Bonacinam.

59. Quæritur V. An prætermittens levem partem operis injuncti, consequatur Indulgentiæ effectum: ut si ad consequendam Indulgentiam sit injunctum Rosarium, vel jejunium, & quis vel de die aliquid modicum degulter, vel è Rosario unum aut alterum Ave omittat? Resp. Etsi res hæc nonnihil sit dubia, eò quòd Indulgentia solum, ac indivisibiliter concedatur pro toto opere: adhuc tamen probabilius est, non impediri effectum Indulgentiæ ex omissione partis, quæ tum in se, tum respectu operis injuncti levis existit. Ita Mastrius *loc. cit. n. 69.* Gobat *ibidem n. 190. & seqq.* Suarez, Bonacina, & alij. Ratio desumitur ex illa generali regula: *Parum pro nihilo reputatur.* Simulque, quia posita etiam levis partis omissione, adhuc opus injunctum simpliciter præstatur.

60. Additur notanter, *quæ tum in se, tum respectu operis injuncti levis existit.* Nam ejusmodi pars non tantum absolute, sed etiam respectivè debet esse minima: unde non lucratur Indulgentias, recitantibus tria, vel quinq; *Pater & Ave* concessas, qui unum omittit; hæc enim omissio, licet secundum se sit levis, tamè respectu talis operis censetur esse notabilis. Quòd si verò quis omittat partem notabilem, ille neque totum fructum Indulgentiæ, neque partem

Decretum
Sac. Con-
gregationis
circa hoc.

Praxis Fide-
lium.

Omittens
levem par-
tem operis
injuncti, an
lucreretur In-
dulgentiam?

Hæc levis
quomodo
mensuran-
da?

Non valens intrare Ecclesiam, an foris lucratur Indulgentias?

61. Quæritur VI. Utrum non valens intrare Ecclesiam, sive ob multitudinem hominum, sive quia eam clausam reperit, possit lucrari Indulgentias, visitantibus talem Ecclesiam concessas, orando ante fores, vel in Cæmeterio ipsius? Resp. affirmative: nam talis censetur moraliter Ecclesiam visitare, & in ipsa orare; simulque in favorabilibus, nomine Ecclesiæ etiam Cæmeterium comprehenditur.

Quid de Indulgentia concessa visitantibus 5. Altaria?

62. Secus dicendum de Indulgentia concessa visitantibus quinque Altaria: licet enim existens, atque orans in Cæmeterio, dicatur moraliter visitare Ecclesiam; non tamen censetur moraliter visitare hoc, vel illud Altare. Itaque ad visitanda Altaria oportet ingredi ipsam Ecclesiam, atque eadem vel motu locali devotè invisere, vel saltem in loco ac situ existere, unde sese convertendo ad quodlibet eorum, sicque orando, moraliter censeri possit unumquodque ipsorum visitasse; nam motus localis ad hoc simpliciter necessarius non est. Lugo cit. disp. 27. n. 98. Maltrius loc. cit. num. 23. & alij.

Q U Æ S T I O VI.

Quæ Indulgentiæ per Paulum V. revocatæ, ac de novo Regularibus concessæ fuerint?

Paulus V. revocavit Indulgentias Regularibus concessas.

63. **A**Dvertendum, quod Paulus V. per specialem Bullam, quæ incipit, *Romanus Pontifex*, die 23. Maij. 1606. edita (estq; in Bullario Romano. tom. 3. ac inter ejus Constitutiones ordine 21.) ob varia dubia, incertitudinem & confusionem earum, omnes & singulas Indulgentias quibuscumque Ordinibus, & Institutis Regularibus hujusmodi, etiam Mendicantibus, & quibuslibet personis Regularibus concessas, perpetuò revocaverit; atque ipsarum loco novas concesserit. Quia verò nonnulli postmodum audebant asserere, priores Indulgentias esse denuò renovatas, Alexander VII. ad istum errorem submovendum, inter alias Propositiones etiam sequentem, ordine 37. damnavit: *Indulgentiæ concessæ Regularibus, & revocata à Paulo V. hodie sunt revalidatæ.* His præsuppositis, sit

Et quas generatim?

64. CONCL. I. Generatim loquendo, per Bullam Pauli V. revocatæ sunt illæ solæ Indulgentiæ, quæ directè ac principaliter concessæ fuerunt ipsis Religiosis, ac Monialibus. Ita Gobat. loc.